

dělníka v nejširším slova smyslu, za zřízence nebo osobu vykonávající služby vyšší.

Bezdvoudná jest i námitka, že činnost osob zaměstnaných v ústavě stěžující si kongregace nesleduje žádných úmyslů výdělečných, že tyto osoby slibem chudoby se vzdaly veškerého zisku ze své činnosti a že poskytování zaopatření není žádnou odměnou za konané práce, nýbrž toliko nezbytným předpokladem, aby členky mohly svou charitativní činnost konati. Jak bylo již uvedeno, jsou zákonu podrobeni všichni cizinci, kteří vykonávají v tuzemsku služby nebo práce, jež převážně vyčerpávají jejich výdělečnou činnost. Za výdělečnou činnost sluší pokládati s hlediska tohoto zák. každou činnost, která je vykonávána za účelem ukojení nezbytných potřeb životních, neboť právě snaha opatřiti ukojení těchto potřeb v prvé řadě zdejšími občanům státním vedla k vydání tohoto zák. Otázka, zda při určité činnosti, jež slouží k ukojení nezbytných potřeb životních, je sledován ještě účel jiný, je s hlediska zmíněného zák. o ochraně domácího trhu práce bez právního významu.

Konečně poukazuje stížnost na to, že při bezplatné činnosti charitativní nemůže býti řeči o tom, že se odnímá pracovní místo zdejšími občanům státním, neboť v tomto oboru je pracovníků příliš málo a každá tuzemská uchazečka bývá podle tvrzení stížnosti přijata. Než tato námitka může padati na váhu jen při posouzení otázky, zda v konkrétním případě povolení uděleno býti může či nic, je však bez právního významu pro otázku, zda osoby zaměstnané v ústavě stěžující si kongregace podléhají zák. o ochraně domácího trhu práce, kterážto otázka byla st-lkou jediné vznesena na spor.

Č. 11.914.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Nabude-li manželka nemovitosti svého manžela v dobrovolné dražbě, nejde o úplatný převod mezi manžely, jenž by ve smyslu § 4 č. 3 dávk. pravidel (vl. nař. č. 143/1922 Sb.) dávce z přírůstku hodnoty nepodléhal.

(Nález ze dne 16. května 1935 č. 14.700/35.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 6045/26, 8021/29.

V ě c: Jan S. v Z. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t .

D ů v o d y: Při dobrovolné veřejné dražbě usedlosti čp. ... v S., patřící polovicí st-li a polovicí jeho manželce, vydražila tato 5. prosince 1927 usedlost tu za 310.500 Kč. Platebním rozkazem z 11. dubna 1932 byla st-li vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Odvolání žal. úřad v pořadí instancí zamítl připojiv tyto důvody: »Podle § 4 č. 3 dávk. prav. nejsou sice převody mezi manžely dávce z přír. podrobeny, avšak tento předpis má na mysli zvláštní druhy ma-

jetkových převodů mezi manžely, příbuznými a sešvakřenými, při nichž podle vůle smluvních stran, vyplývající z úzkých rodinných vztahů, smluvená úplata má jinou povahu nežli v pravidelných případech tržová cena. O převod založený na takovéto vůli při dobrovolné soudní dražbě nejde, neboť při ní je vydražitelem ten, kdo nejvíce podá. Dražení může se zúčastniti podle dražebního řádu z 15. července 1786 č. 565 sb. zák. soud. každý, kdo má způsobilost věc do dražby danou držeti, a je tedy pouhou náhodou, jestliže se v konkrétním případě stala vydražitelkou manželka. Nelze proto převod dobrovolnou soudní dražbou uznati za privilegovaný převod podle § 4 č. 3 dávk. prav., byť by i vydražitelkou byla manželka a byť by se tento převod svou povahou rovnal smlouvě mezi manžely.«

Proti tomuto rozhodnutí podána stížnost, o níž nss uvážil:

St-I ve svém odvolání do výměru okr. úřadu namítal jedině, že sporný převod dávce není podroben a to podle § 4 bod 3 dávk. prav. Žal úřad — konstatovav výslovně, že jiná otázka nebyla st-lem vznesena na spor na žal. úřad — se v nař. rozhodnutí zabýval také jen otázkou, spadá-li převod, o který jde, pod ustanovení § 4 bod 3 prav. Podle § 5 zák. o ss mohl se tedy i nss zabývati jedině touto otázkou, v pořadí stolic správních vyřešenou, kdežto všechny ostatní námítky a vývody stížnosti musil jako nepřípustné odmítnouti.

Po stránce formální nutno především podotknouti, že st-I nemůže nic ve svůj prospěch dovozovati z toho, že — jak ve stížnosti vytýká — platební rozkaz prý uvedl jako předmět zdanění tržovou smlouvu ze 6. prosince 1927, a nikoli převod dobrovolnou dražbou. Neboť vyměřovací úřad přes to dávku st-li předepsal, a odvolací stolice, rozhodující k odvolání st-le o tom, je-li předpis po právu, byly oprávněny zdaněný převod samostatně posouditi po stránce skutkové i právní, nejsouce vázány právním názorem vyměřovacího úřadu.

Ve věci samé bylo uvážiti:

Dávková pravidla rozeznávají jednak převody od dávky osvobozené (§§ 2 a 3), jednak převody, které dávce »nejsoú podrobeny« (§ 4). V případech skupiny první pravidla dávková upouštějí vůbec od zdanění přírůstku hodnoty buďto se zřetelem na osobu poplatníka, buďto z ohledů věcných. Naproti tomu v případech skupiny druhé zdanění přírůstku se nepromíjí, nýbrž toliko se upouští od zdanění jeho u příležitosti tohoto převodu a zdanění se odkládá až do převodu příštího (§ 4 posl. odst.). Důvodem tohoto ustanovení zřejmě jest — nikoliv, jako v případech §§ 2 a 3 snaha favorisovati převody, spadající pod předpis § 4, nýbrž — úvaha, že při převodech posléze uvedených vzhledem k osobám zúčastněným nebo vzhledem k podnětu převodu rozhodují při určení zcizovací ceny momenty subjektivní, takže ve zcizovací ceně nedochází výrazu objektivní hodnota nemovitosti, a zcizovací cena není tu tedy vhodným měřítkem pro zjištění přírůstku ve smyslu § 5 odst. 2 prav.

Z této ratio legis plyne však pro výklad § 4 bod 3 prav., že lze pod tento předpis subsumovati jen ty případy, kde zcizitel nemovitost pře-

vádí vědomě na osobu, spojenou s ním některým z rodinných svazků tam uvedených. Toho není však, prodává-li nemovitost veřejnou dražbou. Při veřejné dražbě uděluje se příklep dražené nemovitosti tomu z dražitelů, který nejvíc podal. Osoba vydražitele není zciziteli předem známa, zcizovací cena tvoří se postupem dražby bez ohledu na osobu vydražitele a bez ingerence prodávajícího. I když nemovitost vydraží náhodou některá osoba, spojená s prodávajícím rodinným poměrem, uvedeným v § 4/3, stává se nabyvatelem nikoli se zřetelem na tento poměr, nýbrž zcela bez ohledu naň jenom proto, že její podání zůstalo nejvyšším.

Nelze proto případ, kdy manželka nabyla nemovitosti svého manžela v dobrovolné veřejné dražbě, pokládati za úplatný převod »mezi manžely« ve smyslu § 4 bod 3 dávk. prav. (srov. také Boh. A 6045/26, 8021/29).

Č. 11.915.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: * Prekluse nastalá co do ocenění hodnoty tím, že strana se nevyjádřila o hodnotě úřadem jí sdělené (§ 17 odst. 3 dávk. prav.), nezasahuje námitku právní, že úřad nebyl oprávněn stanovit nabývací hodnotu částkou nižší nežli byla částka, vzata při posledním rozhodném převodu jako hodnota zcizovací.

(Nález ze dne 16. května 1935 č. 14.702/35.)

Věc: Dr. Edmund P. v P. proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Smlouvou trhovou z 31. ledna 1929 zcizil st-l pozemek č. kat. ... v Bratislavě. Platebním rozkazem z 24. října 1931 byla st-li vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí na základě nabývací hodnoty úřadem předpokládané per 31.043 Kč, a zvýšena podle § 24 dávk. prav. pro zmeškání ohlášení převodu o 10%, t. j. o částku 2.839 Kč 55 hal. Odvolání, které brojilo jednak proti nabývací hodnotě, jednak proti zvýšení dávky, bylo v pořadu instancí posléze nař. rozhodnutím zamítnuto v podstatě z důvodu, že úřad byl oprávněn vzíti za základ nabývací hodnotu částkou 31.043 Kč, poněvadž st-l, nevyjádřiv se o této hodnotě úřadem mu řádně oznámené, byl podle § 17 odst. 3 prav. prekludován, a zvýšení podle § 24 prav. je odůvodněno tím, že st-l nepodal oznámení o převodu, jak nařizuje § 16 odst. 1 prav.

O stížnosti na toto rozhodnutí nss uvážil:

Pokud se především týče zvýšení dávky podle § 24 dávk. prav., namítá st-l, že zvýšení je přípustno jen tehdy, byla-li strana marně vyzvána předložití přiznání k dávce, st-l však na výzvu úřadu ihned přiznání podal. Námitce této nemohl nss přisvědčiti, ježto § 24 prav.